

Vanhempien hammashoitopelon muutospolut ja näiden yhteys vanhempien ja lasten suun hoitotoimenpiteisiin

Tutkimme vanhempien hammashoitopelon neljän aikapisteen muutospolkuja raskausviikolta 14 lapsen kahden vuoden ikään asti. Lisäksi selvitimme, olivatko muutospolut yhteydessä vanhempien omiin ja heidän lapsilleen samalla ajanjaksolla tehtyihin suun hoitotoimenpiteisiin.

Isillä tunnistettiin viisi muutospolkua, joista ensimmäiseen ”pysyvä matala pelko” kuului 80,1 % isistä. Muut polut ja niihin kuuluvien isiä osuus olivat ”pysyvä korkea pelko” 3,4 %, ”pysyvä keskitasoinen pelko” 11,0 %, ”keskitasosta nouseva pelko” 3,9 % ja ”korkeasta laskeva pelko” 1,6 %. Äideiltä tunnistettiin neljä muutospolkua, ja heistäkin valtaosa 80,7 % kuului ”pysyvä matala pelko” ryhmään. Muut polut ja niihin kuuluvien äitien osuus olivat ”pysyvä korkea pelko” 11,2 %, ”keskitasosta nouseva pelko” 5,3 % ja ”korkeasta laskeva pelko” 2,8 %.

Äideille ja isille, jotka kuuluivat laskevan pelon ryhmään, oli tehty enemmän korjaavia ja ehkäiseviä suun hoitotoimenpiteitä, mutta isille, joilla pelko nousi, oli tehty vähemmän näitä toimenpiteitä. Niiden äitien, joilla oli ”pysyvä matala pelko”, lapsille oli tehty enemmän ehkäiseviä suun hoitotoimenpiteitä.

Isien ja äitien hammashoitopelon muutospolut ja polkujen yhteys tehtyihin suun hoitotoimenpiteisiin olivat erilaisia. Suun hoitotoimenpiteet voivat sekä totuttamalla poistaa että aiheuttaa hammashoitopelkoa.